

El Prelat de l'Opus Dei ordena 26 preveres de 12 països

La cerimònia, on també es van ordenar 4 preveres catalans, va tenir lloc a la Basílica de Sant Eugeni de Roma la tarda del dissabte 31 de maig. "Es confia a vosaltres com a missió que els fidels descobreixin el rostre sant i misericordiós del Redemptor", va dir el Prelat als sacerdots.

06/11/2004

“Espero que els qui llegeixin aquestes línies preguin per mi i per tots els mossens, perquè siguem, en les mans de Déu, instruments d’alegria, de comprensió i de pau”. Així s’expressa Laurent Mazingi Kadogo quan descobreix que se li està fent una entrevista.

L’ara “Abbé” Laurent, nascut a Bukavu-Sud Kivu (República Democràtica del Congo) el 1971, és un dels 26 diaques que han rebut l’ordenació sacerdotal a mans de Mons. Xavier Echevarría el 31 de maig a la basílica de Sant Eugeni. Juntament amb ell van ser ordenats altres 25 fidels de l’Opus Dei procedents de l’Argentina, Brasil, Xile, Espanya, Filipines, França, Anglaterra, Japó, Mèxic, Nigèria i Perú. Nombrosos parents i amics van acompanyar els nous preveres durant la cerimònia i van acomiadar la seva processó final amb un llarg aplaudiment.

De tots ells destaquem la presència de quatre catalans. Alexandre Taló Valls va néixer a Terrassa, i abans d'anar a Roma per estudiar Teologia per preparar-se pel sacerdoci, estudià Veterinària. Un altre dels ordenats és el Juan Fco. Montuenga Badía, que va néixer a Barcelona i va estudiar Medicina. Natural de Sabadell és l'Albert Ribot Margarit, llicenciat en Dret i antic director de l'Escola Esportiva Brafa i del Col·legi Major Monterols. Finalment, i procedent de Balaguer, s'ha ordenat el Josep Peguera Poch, que va estudiar Història i va ser professor al Col·legi Turó de Tarragona durant més de deu anys.

Mons. Echevarría: "Es confia a vosaltres com a missió que els fidels descobreixin el rostre sant i misericordiós del Redemptor"

Durant l'homilia, el Prelat de l'Opus Dei va animar els nous sacerdots a

seguir l'exemple de sant Josepmaria, del qual, els mesos de preparació al sacerdoci "us he parlat com a model d'existència plenament sacerdotal". Mons. Echevarría els digué també que "desitjo portar a la vostra memòria un d'aquests trets tan significatius, molt unit a la representació visible de Crist Sacerdot, Mestre i Pastor, que es confia a vosaltres com a missió. Em refereixo a la necessitat de ser, en tot moment, transparència viva del Senyor, de manera que els fidels —en mirar-vos, en escoltar les vostres exhortacions, en contemplar el vostre comportament— descobreixin el rostre sant i misericordiós del Redemptor".

Dirigint-se a les seves famílies, va afegir: "Pares i germans dels nous sacerdots, agraiu al Senyor l'afecte amb el qual ha distingit la vostra família. Procureu correspondre a tanta predilecció mitjançant la

renovació de la vostra vida cristiana".

Laurent Mazingi: “Tota la vida del Papa es una gran lliçó per a mi”

Conversant sobre la seva ordenació sacerdotal, Laurent manifesta especial gratitud cap a Joan Pau II, ara que s’apropa el 25è aniversari del seu pontificat: “Tota la vida del Papa –assenyala– és una gran lliçó per a mi. La seva entrega sense treva a l’Església i a totes les persones m’anima a ser més generós”. El nou mossèn congolès va tenir l’oportunitat de saludar recentment Joan Pau II: “en aquella ocasió – explica– vaig sentir encara més de prop com sap estimar i servir de veritat. Quan em va veure, de seguida em va dir: ‘¡Àfrica!, Àfrica, la pau, el Congo’. Em va emocionar que aquestes paraules sortissin del cor del Papa, i em va semblar una magnífica oració per elevar a Déu”.

A propòsit de la cruel guerra que hi ha al Congo des de fa molts anys, Laurent resa tots els dies “per totes aquelles persones que poden construir la pau, perquè no evitin aquesta tasca urgent”, i afirma que “la violència és un camí sense futur”.

Comentant els cinc anys d'estudis teològics que ha passat a la ciutat eterna, l'economista congolès, que es converteix ara en mossèn, assenyala que s'emportarà de Roma “el desig de pau, de la pau cristiana, que et porta a saber perdonar i a saber demanar perdó. Aquí he comprès encara més que l'Església és la meva família, i que cal estimar-la cada dia més i servir-la sense condicions”.

Dos mossens a casa

Del continent europeu procedeix Stéphane Hénau, nascut a Poyssy (França) fa 31 anys. El 2003 serà un any memorable per la família Hénau, perquè els seus dos fills

s'ordenen preveres. “El meu germà Pierre-Antoine –explica Stéphane– és benedictí, del monasteri de Fontgombault, prop de Poitiers, i rebrà el sacerdoci aquest estiu. Els meus pares, que són de l’Obra, estan molt contents. I tant Pierre-Antoine com jo preguem perquè tots siguem molt fidels a Déu”.

Shohei: “Ser mossèn és una cosa molt bonica i molt gran”

Un altre dels nous preveres és Shohei Kimura, d’Osaka (Japó), que va estar acompanyat pel seu pare i germans, i per un grup de fidels de la parròquia “Ibaraki”, amb el pare Inove en primer loc. “M’ha emocionat veure en la meva ordenació feligresos d’Ibaraki, una zona del Japó en la qual, degut a les persecucions, hi ha hagut molts catòlics clandestins”.

Comentant el seu camí fins el sacerdoci, Shohei explica: “Em vaig batejar als 12 anys. Aquest fet decisiu

en la meva vida el dec a moltes persones, però destacaria en primer lloc els meus pares. La meva mare, que es va convertir 4 anys abans gràcies a una amiga, resava el Rosari freqüentment i recordo que tenia molta devoció a la Mare de Déu. Ella em va presentar un mossèn que va començar a ensenyar-me el catecisme. La meva mare va morir fa 10 anys; volia que jo fos mossèn i pregava per mi. Respectava completament la ,meva llibertat, però recordo que de vegades em deia: «Shohei, ser mossèn és una cosa molt bonica i molt gran»”.

I, referint-se al seu pare, diu: “li dec molt perquè és un home que estima la llibertat. Encara que és ateu i no li agradava que em convertís, va defensar sempre la meva llibertat davant alguns familiars que veien la conversió de la meva mare i la meva com una traïció. La meva conversió era un fet encara més greu, perquè jo

era el primogènit. Però el meu pare sempre va sortir en defensa meva. Quan vaig començar a rebre les primeres classes de catecisme, deia als que em retreien la meva “traïció”: «Deixeu-li, si el noi vol convertir-se, es convertirà». Aquest amor a la llibertat del meu pare ha estat també decisiva”.

02 de juny de 2003

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-
de-lopus-dei-ordena-26-preveres-de-12-
paisos/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-de-lopus-dei-ordena-26-preveres-de-12-paisos/) (11/08/2025)